

Etisk handlingsplan för mötet med barn och unga 0-18 år i Vindelns församling.

Barn och unga har en särställning i vår kyrka och Jesu ord i Matteus 18:6,10 ger kyrkan vägledning för ett ansvarsfullt värdskap. Det är ett stort förtroende föräldrar och anhöriga ger kyrkan och detta förtroende måste förvaltas väl. Jesu ord har alltid manat kyrkan att se till de svagas trygghet. Därför måste vi som kyrka ta ansvar för det som sker i vår egen verksamhet och lära oss att se och agera när barn och unga far illa.

Det nya i formuleringen i kyrkoordningen (54 kap. 13 a §) är att alla nu omfattas av anmälningsskyldigheten, även ideella medarbetare. För den som arbetar med barn och unga innebär det att den som får kännedom om att ett barn far illa, ska anmäla det till socialnämnden. Barn och unga som far illa eller riskerar att fara illa p.g.a. förhållanden i hemmet eller p.g.a. sitt eget beteende är de två huvudgrupper av barn och unga som ingår i målgruppen för socialtjänstens insatser.

Missförhållanden i hemmet kan vara fysiskt eller psykiskt våld, sexuella övergrepp, kränkningar, samt fysiskt eller psykisk försummelse, dvs. när den som vårdar barnet aktivt eller passivt försummar att tillgodose barnets grundläggande behov.

Vad ska göras?

När man ser eller misstänker att ett barn utsätts för övergrepp eller på annat sätt far illa skall **anmälan** om detta göras omgående.

Till vem ska det anmälas?

Anmälan skall göras till **Socialnämnden** i den kommun där det berörda barnet bor.

När ska det göras?

Anmälningsskyldigheten gäller **redan vid misstanken** om att ett barn far illa.

Vem är anmälningsskyldig?

I lagen står det att var och en som får kännedom om eller misstänker att ett barn far illa bör anmäla detta till socialnämnden (14 kap. 1 c § SoL).

Anmälningsskyldighet har all personal och ideella som i våra verksamheter möter barn och unga, oavsett om vi misstänker att barn far illa inom kyrkans verksamhet eller utanför. Vårt ansvar är att agera när vi tror att något är fel.

Du är inte skyldig att anmäla sådant du ser eller får veta utanför din yrkesroll. För den typen av uppgifter är du att betrakta som allmänhet, vilket betyder att du rekommenderas att anmäla till socialnämnden.

Hur ska anmälan göras?

Anmälan **bör göras skriftligen** även om det inte finns några formella krav på hur en anmälan ska utformas. Vid en akut situation kan det vara nödvändigt att göra en anmälan muntligt för att sedan bekräfta den skriftligt. Du som är anmälningskyldig är också skyldig att lämna uppgifter som kan vara av betydelse för socialtjänstens utredning av ett barns behov av skydd och stöd.

Hur ska uppföljning ske?

När anmälan har gjorts tar socialnämnden vid. Du kan normalt få information om att din anmälan har tagits emot och av vem. Socialnämnden får informera anmälningskyldiga som har gjort en anmälan om att utredning har inletts, inte har inletts eller redan pågår. En förutsättning för att lämna ut sådan information till anmälaren är att socialtjänsten inte bedömer att det är olämpligt.

Socialnämnden bör erbjuda barnet, vårdnadshavaren och den som har gjort en anmälan ett möte, om det är lämpligt med hänsyn till barnets bästa.

Möjlighet att konsultera socialtjänsten.

Om du är osäker på om situationen är sådan att en anmälan ska göras kan du diskutera situationen med socialtjänsten utan att avslöja barnets identitet. Om du däremot berättar vilket barn det gäller så kan socialtjänsten behöva hantera samtalet som en anmälan.

Ur kyrkoordningen 54 kap. 13 a §

Den som i kyrkans verksamhet får kännedom om något som kan innebära att socialnämnden behöver ingripa till ett barns skydd är skyldig att genast anmäla detta till socialnämnden. Anmälningskyldigheten gäller inte i fråga om uppgifter som biskop eller präst har fått veta under bikt eller enskild själavård enligt 54 kap. 1 § första stycket. (SvKB 2011:4)

Ur socialtjänstlagen 14 kap. 1 §

”Var och en som får kännedom om något som kan innebära att socialnämnden behöver ingripa till ett barns skydd bör anmäla detta till nämnden”